

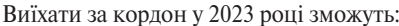
Четвер	П'ятниця	Субота	Неділя	Понеділок
26	27	28	29	30
січня	січня	січня	січня	січня
				
мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.
3° -2°	-4° -1°	-5° -2°	-5° -1°	-3° 0°

День виходу – четвер

Під час дії воєнного стану та загальної мобілізації в Україні виїзд із країни чоловікам віком від 18 до 60 років заборонено. Однак, деякі військовозобов'язані все ж таки можуть перетинати кордон.

ПЕРЕТИН КОРДОНУ У РОЛІ СУПРОВОДЖУЮЧОГО: ЩО ПОТРІБНО ЗНАТИ

Це можливо на підставі довідки про пе-

- чоловіки з інвалідністю;
- чоловіки, які мають дружину з-поміж осіб з інвалідністю;
- особи, які мають одного зі своїх батьків чи батьків дружини (чоловіка) з-поміж осіб з інвалідністю I чи II групи;
- батьки, опікуни, піклувальники, прийомні батьки, батьки-вихователі, які виховують дитину з інвалідністю віком до 18 років;
- батьки, на утриманні яких перебуває повнолітня дитина, яка є особою з інвалідністю I чи II групи;
- чоловіки, які потребують постійного догляду;
- опікуни осіб з інвалідністю, визнаних судом недієздатними.

Адвокати пояснюють, що все залежить від категорії військовозобов'язаного. Якщо він є особою з інвалідністю, то має мати посвідчення, яке підтверджує відповідний статус, або пенсійне посвідчення чи посвідчення, що під-

- акт встановлення факту здійснення догляду (це новий документ для перетину кордону, раніше такого не було. Для нього є окрема процедура отримання).

"Вільною для мене Україна буде тоді, коли як мінімум бачитиму на вулицях щасливих людей", – ділиться Олександр Ширшин, військовослужбовець, громадський активіст, який став відомий завдяки фотографії, на якій, перебуваючи в окопі, читає книжку американського історика Тімоті Снайдера. У Олександра великий бойовий досвід, у червні він був поранений і дивом вижив, отримав орден "За мужність" третього ступеня. А також має магістерський диплом з управління неприбутковими організаціями УКУ.

LB live розпитав бійця про те, якою він бачить українську армію зсередини, що в суспільстві потрібно змінювати вже зараз і яким має бути ставлення до людей, які захищають нашу країну на фронті.

Почнемо все ж таки з книжки. Скажіть, будь ласка, цікава?

Як ви взагалі поставилися до всієї цієї історії?

Власне, ви не просто людина, яка читає Снайдера, і, мабуть, у нас досить багато людей на війні читають книжки. Багато читають ваші колеги по службі?

Скажімо так: ті, з ким я спілкуюся, читають. Не можу сказати за всіх, але є освічені люди, для яких книги — невід'ємна частина

Ви командир.

Так, був командиром взводу, зараз прийняв роту.

Ви зараз переводитеся з 80 бригади, правильно я зрозуміла?

Я вже перевівся, в новій бригаді отримав посаду командира роти.

Чому ви вирішили переводитися?

Комплексна ситуація склалася... Були деякі моменти із самим командуванням.

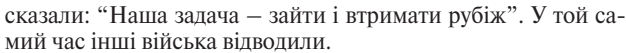
Я знаю, що взагалі переводи в армії — це дуже складно. Чому так?

Тобто не відпускають тих, хто потрібен у підрозділі?

Так, тобто в тилкових підрозділах я не бачив жодної проблеми з переведенням.

Можете розповісти про своє поранення?

Так. У червні ми були резервним взводом, нас відрядили до однієї бригади. Ми мали, як уже потім з'ясувалося, стримати один рубіж у районах Золотого, поки відводили наші війська. Я по карті відразу побачив, що там котел і невдовзі він закритися. Тому перше логічне питання було: "Чи не краще вивести звідти людей і зберегти життя?" На що мені

Поки ми тримали рубіж, на нас вийшла ворожа ДРГ. Загинув один наш військовослужбовець, ми відкотилися трішки далі, розбили ту ДРГ і чекали ранку та команди на відхід. Відходячи, ми уточнили маршрут, запитали, чи можемо йти визначеною дорогою. У мене була інформація, що в ті райони заходила ворожа техніка. Нам сказали, що можна йти. Ми уточнили ще раз, чи нема там ворожої техніки. Нам сказали, що нема.

Я очолив колону, виїжджаю за посадки, і за 50 метрів від мене стоїть танк із "Z". Я почав кричати Бурсі, про якого розповідав: "Бурсо, зетка! Він кричить: "Назад!" Я намагався переклопити передачу, і тут був перший приліт від танка. Танк влучив під праве колесо, машину підкинуло. Люди, що були ззаду, побачили, як частини машини розлітаються, думали, що ми наїхали на міну. Після цього був другий приліт від танка.

Я в цей момент втратив свідомість короткочасно. Думав, що помер, бо все побіліло в очах. Другий снаряд пробив лобове скло, пройшов між нами, пробив заднє скло і попав у БТР, не розірвався. Це диво, це просто, як я кажу, ласка Божа, нічого більше. У таких умовах не виживають.

Далі почав опритомнювати, намагався відчинити двері, які заблокувалися. Зверху на нас наїхав БТР, у мене була друга думка, що Бурса помер. І потім почув якийсь шурхіт, повертаю голову — він сидить. Я на хвилику зрадів, а потім зрозумів, що все-таки ми не в такій ситуації, де треба радіти, треба щось робити. Бачу, що він почав вилізати через вікно, я виліз через своє, і ми здійснили такий відхід. Десь так.

Яке у вас було поранення?
У мене була сильна контузія, розрив вуха, розрив барабанної перетинки. І, в принципі, все. Ну і трошки там шкірні покриви були побиті склом, тобто нічого страшного.

Після лікування ви повернулися в підрозділ?
Так, одразу повернувся. Ще не до кінця пройшов реабілітацію. У мене була можливість пройти до кінця, але я спілкувався з побратимами і розумів, що в них є певні потреби, що є певні нюанси. Тому як тільки перший термін реабілітації закінчився, я сів і одразу приїхав.

Їм був потрібен їхній командир?
Не можна сказати, що саме командир, але їм потрібні були люди.

Як ця війна почалася для вас?

НЕРУХОМІСТЬ

Продам ділянку, 8,5 соток, вул. Гагаріна, комерційного призначення, всі комунікації. Є приміщення 250 кв.м. АН Президент, Ольга. тел (098)595-45-00.

Продам 2-кім. квартиру, новобудова, вул. Костромська, 9/10. Площа 17,5 кв.м. Опалення автономне. Двері броньовані. Ціна 47500. АН Президент, Ольга. тел. (098)595-45-00.

Продам 2-кім. квартиру, вул. Щаслива, 3/4. Площа 64 кв.м. Повністю укомплектована. Автономне опалення. Є відеоспостереження. Ціна 83000. АН Президент, Ольга. тел (098)595-45-00.

Продам зем. ділянку на Щасливому, 10 соток, під будівництво. Ціна 38000. АН Президент, Ольга. тел (098)595-45-00.

Продам зем. ділянки на Щасливому, 5, 10, 20 соток, під забудову. Міські комунікації, зручний заїзд. Ціна 3000 за соту. АН Президент, Ольга. тел (098)595-45-00.

Продам 3-кім. квартиру, вул. Буковинська, 4/6. Новобудова. Планування двостороннє. Площа 110 кв.м. Автономне опалення. АН Президент, Ольга. тел (098)595-45-00.

Продам 3-кім. квартиру в тихому районі. Площа 116 кв.м + гараж 20 кв.м. Автономне опалення. Анастасія тел. (098)260-55-19.

Продам зем. ділянку на Щасливому, 10 соток, під будівництво. Ціна 42000. Анастасія тел. (098)260-55-19.

Продам зем. ділянку на Щасливому, 5 соток, під будівництво, з комунікаціями. Ціна 27000. Анастасія тел. (098)260-55-19.

Продам стильну 1-кім. квартиру, ЖК Щасливе, новобудова. Сучасний дизайнерський ремонт, меблі, техніка. Автономне опалення. Охорона. Відеонагляд. Парковка. Анастасія тел. (098)260-55-19.

Продам 1-кім. квартиру 42 кв.м, вул. Костромська, 10/11. Броньовані двері. Автономне опалення. Ціна 36500. Анастасія тел. (098)260-55-19.

Продам зем. ділянку, район Щасливе, 5 сот., всі комунікації. Ціна 27000. Тел.(098)297-57-87

Продам комерційне приміщення, вул. Захисників Маріуполя, 134 кв.м, ремонт, відеонагляд, пожежна і охорона сигналізація, фасадне, парковка. Тел. (098)297-57-87

Продам комерційне приміщення, 30 кв.м, р-н Гагаріна-Костромська, ремонт. сигналізація, автономне опалення, підігрів підлоги. фасадне, парков. Ціна 49000. Тел. (098)297-57-87.

Продам 4-кім. квартиру в клубному будинку з окремим входом, гаражем. Всі комунікації, автономне опалення, газовий котел, підігрів підлоги, стан після будівельників. Ціна 83000. Тел. (098)297-57-87.

Продам фасадну зем. ділянку зі зміною цільового призначення, під комерцію, 2,5 га. Ціна 85000. Тел.(098)297-57-87.

ВСЕ ДЛЯ БУДІВНИЦТВА

БУДІВЕЛЬНІ ТА ОЗДОБЛЮВАЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

Продаж

Дошки, балки, крокви, рейки усіх розмірів, сухі та свіжоспилені. Дошка для підлоги шпунтована, вагонка. Доставка. Тел. (096)242-26-61, (068)016-60-98.

ПОСЛУГИ

БУДІВЕЛЬНІ ПОСЛУГИ

Всі види внутрішніх та зовнішніх робіт, виконує будівельна бригада. Тел. (096)031-62-62.

ІНШІ ПОСЛУГИ

Установка і обв'язка котлів. Влаштування систем опалення, водопроводу і каналізації. Тел. (096)749-34-34.

БІРЖА ПРАЦІ

Пропоную

Пропоную роботу кухарю зі стажем. Тел. (067)362-01-67.

Пропоную роботу столяру. Тел. (067)762-15-59.

Шукаю

Шукаю роботу продавця промтоварів, пакувальниці, реєстратора або будь-яку. Тел. (096)963-49-29.

КОНТАКТИ, ЗНАЙОМСТВА

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ

Втрачено Свідоцтво про право на спадщину за законом посвідчене Острозькою ДНК від 09.09.2015 р. за р. № 645, 646, 647 від імені Мантула Наталія Віталіївна, вважати недійсним.

Втрачено Свідоцтво про право на спадщину за законом, видане 14.11.2018 р. ПН Дацюк С. Г. після смерті Мищука Ростислава Івановича та зареєстрованого в реєстрі за р. № 228/2016, вважати недійсним.

Втрачено Свідоцтво про право на спадщину за законом, посвідчене Першою рівненською ДНК від 12.09.2003 р. за р. № 4-857 від імені Царук Віктор Євгенович, вважати недійсним.

Втрачено Свідоцтво про право на спадщину за законом, посвідчене Рівненською районною ДНК від 10.01.2006 р. за р. № 2-11 від імені Чепиль Іван Васильович, вважати недійсним.

Свідоцтво про право на спадщину за законом, посвідчене Рівненською районною ДНК від 24.02.2016 р. за р. № 1-139 від імені Сергатюк Галина Ананіївна, вважати недійсним.

ІНШЕ

Прохання Допомогти сім'ї інвалідів з дитинства. Син (має вади слуху, мови), розбирає стару теле-, радіо-, комп'ютерну техніку. Візьмемо будь-яку несправну, непотрібну техніку. Прошу звертатись за телефоном: Тел. (050)110-21-14.

Світла дають мало, а платіжка приходить чимала

Нещодавно українці почали скаржитися на те, що попри перебої зі світлом, в платіжках приходять чималі суми за комунальні послуги. Дана проблема пов'язана із показниками лічильника.

Як пояснив заступник голови КМДА Петро Пантелєєв, споживачам приходять чималі суми до оплати в платіжках через різні обставини.

Найчастіше це пов'язано із невчасною передачею показань лічильників або взагалі їхньою відсутністю.

Іноді виникають спірні питання, пов'язані з нарахуваннями за холодну та гарячу воду. У більшості випадків причинами є невчасна пере-

дача показань лічильників або відсутність передачі показників узагалі. Різні обставини на це впливають — хтось забув, хтось не мав змоги це

зробити через від'їзд з міста, — зазначив Пантелєєв.

Отже, за законом без показників лічильника нараховується платіжка за середньозваженим показником споживання послуги.

За словами заступника, якщо у вас виникла така ситуація, необхідно надати актуальні показники лічильника. Після цього робиться перевірка даних, а згодом роблять перерахунок.

Зазначу, що передавати показники треба навіть у випадку, якщо ви спожили нуль, — додає Петро Пантелєєв.

Президент підписав закон, який посилює кримінальну відповідальність військових

Президент Володимир Зеленський підписав законопроект 8271, який посилює кримінальну відповідальність військових за невиконання бойових наказів, втечу з поля бою чи з військової частини.

Цей закон підтримував головнокомандувач Валерій Залужний попри критику правозахисників, частини суспільства та петицію на сайті президента про накладання на нього вето.

Станом на 24 січня законопроект повернуто з підписом президента.

Законопроект 8271 був проголосований у ВР 13 грудня і направлений на підпис президенту. Його підтримали всі політичні сили, окрім "Голосу".

Згідно з пояснювальною запискою, проектом закону пропонується внесення змін до статей 69 та 75 Кримінально-

го кодексу України щодо "виключення можливості призначення більш м'якого покарання військовослужбовцям, ніж передбачено законом, та звільнення від відбування покарання з випробуванням".

Також підвищується рівень санкцій за вчинення військових адміністративних правопорушень.

Закон пропонує надати повноваження Військовій службі правопорядку у ЗСУ здійснювати огляд уповноваженими посадовими особами військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів під час проходження зборів на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння з використанням технічних засобів та тестів.

Варто зауважити, що законопроект викликав обурення у суспільстві, серед правозахисників та самих військо-

вослужбовців. На їхню думку, закон є антиконституційним, деморалізуючим та загалом може зашкодити Силам оборони України. Громадяни України створили відповідну петицію із проханням до президента ветоувати законопроект: вдалося зібрати 34 941 підпис, але Зеленський досі не розглянув звернення українців.

ЯК ВПО ОТРИМАТИ ВИПЛАТИ У ЗВ'ЯЗКУ З ТИМЧАСОВОЮ ВТРАТОЮ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ
Внутрішні переселенці можуть отримати виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів Пенсійного фонду. Тобто якщо відповідні страхові виплати не здійснює роботодавець, то ВПО можуть їх отримати від Пенсійного фонду.

Про це повідомляє пресслужба Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України

ВПО мають право на такі виплати:

- допомога по тимчасовій втраті працездатності ("лікарняні");
- допомога по вагітності та пологах ("декретні");
- допомога на поховання (крім поховання пенсіонерів, безробітних та осіб, які померли від нещасного випадку на виробництві).

Вказані виплати Пенсійний фонд України призначає і виплачує безпосередньо застрахованим особам, без формування заяви-розрахунку.

Необхідно звернутися до будь-якого сервісного центру ПФУ й надати такі документи:

- 1) оригінал і копію довідки про взяття на облік ВПО;
- 2) оригінал і копію паспорта громадянина України;
- 3) оригінал і копію довідки про присвоєння ідентифікаційного податкового номера;
- 4) листок непрацездатності (у разі наявності його в паперовій формі).

Решту необхідної інформації фахівці Фонду самостійно отримають із реєстрів.

Зазначені виплати можуть отримати й особи, які не належать до ВПО, але їхні роботодавці знаходяться на тимчасово окупованій території. У разі, якщо роботодавці не мають можливості нарахувати виплати за страховими випадками, їх виплачує ПФУ безпосередньо на рахунки працівників.

У ЧОМУ ВАЖЛИВІСТЬ СКАСУВАННЯ ФІКСОВАНОГО КУРСУ

Поки що курс гривні навіть за умов війни тримається завдяки фінансовій підтримці від іноземних партнерів. Але підтримка не буде вічною, і Україні потрібно підготуватися до такого сценарію.

Офіційний курс долара в Україні був заморожений практично відразу після повномасштабного вторгнення ЗС РФ, але українській владі потрібно поступово повертатися до плаваючого курсоутворення. Все тому, що жорстке регулювання може повторити ситуацію 2014 року.

Про це заявив в інтерв'ю "Forbes Україна" радник голови Нацбанку Юрій Городніченко.

За його словами, наприкінці 2023 року очікується, що курс становитиме 42 грн/\$. Значить, навіть із урахуванням фіксованого курсу 36,6 грн/\$ економічні агенти вважають, що девальвація гривні точно відбудеться. А тривала фіксація може призвести до кризи, як у 2014 році.

"За Януковича фіксований курс захищали дуже довго. Це скінчилося катастрофою. Тому важливо не доводити до крайньої межі та виходити з фіксованого курсу дуже поступово. Зараз Україна, на відміну від 2014 року, має ресурси для цього", — розповів Юрій Городніченко.

Він також зазначив, що зараз гривня тримається завдяки фінансовій підтримці іноземних партнерів. Але така ситуація не буде постійною, тож Україні потрібно підготуватися до такого сценарію.

"Тепер уявимо ситуацію, що з тих чи інших причин наші партнери не зможуть надавати Україні фінансову допомогу. Ми одразу опинимося в дуже важких обставинах, коли можливості захищати гривню тануть дуже швидко. До цього потрібно бути готовим", — наголосив експерт.

Водночас Юрій Городніченко зазначив, що ще в листопаді 2022 року пропонував НБУ відмовитися від фіксованого курсу та запровадити альтернативний варіант, який дозволить контролювати інфляцію та поступово переходити до "плавання".

"Я запропонував модель із плаваючим курсом, але з обмеженням коливання протягом дня. До того ж це не означає автоматичної девальвації: гривня може зміцнюватися або залишатися на плюс-мінус одному рівні", — зазначив він.

27 лютого 2023 року регіональною кваліфікаційною комісією буде проведено прийняття кваліфікаційних іспитів від кандидатів у сільськогосподарські дорадники та експерти-дорадники.

Заяву та необхідні документи подати за адресою: м. Рівне, м-н Просвіти 1, каб. 213, тел. 62-08-15.

Термін подачі документів протягом 30 днів із дня опублікування.

РОБОТА | ТОВ "СІМ ТЕКС-Р" запрошує на роботу:

ШВАЧОК

оплачується дорога на роботу і з роботи

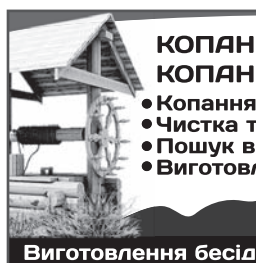
096 123-44-44,
093 109-85-69, 050 375-22-05
Адр.: м. Рівне, вул. Гагаріна, 39

Укладання

керамічної плитки,
штучного
та природного каменю.

(096) 635-93-79

КОПАННЯ, ЧИЩЕННЯ КРИНИЩЬ
КОПАННЯ СЕПТИКІВ

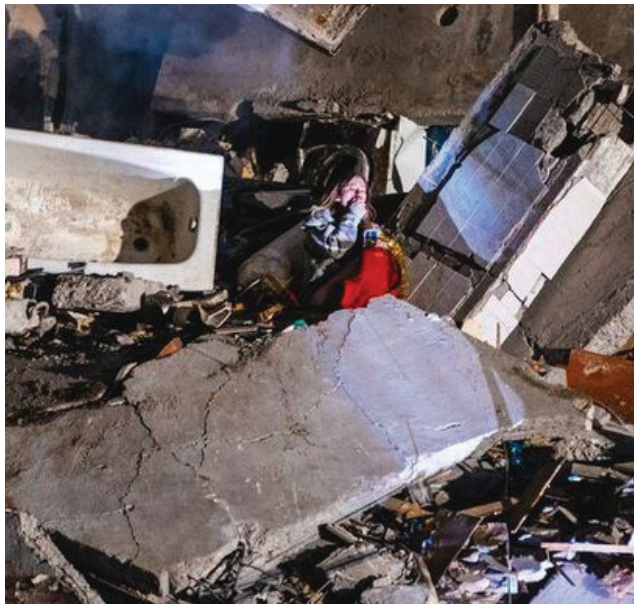
- Копання досвідченими монтажниками
- Чистка та поглиблення кринищ
- Пошук води на території
- Виговлення дашків

(068) 758-41-27

Виговлення бесідок. Продаж та доставка кругів

Історії життя та загибелі з будинку в Дніпрі...

Дніпро, 14 січня. Ранок суботи у будинку на вулиці Набережній Перемоги, 118 не віщував біди. Хтось домовлявся про зустріч із донькою, щоб побачити тримісячну онуку, хтось – робив свічки для ЗСУ, хтось вперше за майже рік війни зустрівся з батьками, а дехто, ймовірно, будував плани на вечір, бо ж "Старий Новий рік". Там вирувало життя, було чути дитячий сміх. А вже надвечір російські терористи поцілили у мирний багатоквартирний будинок ракетою – "убивцею авіаносців". Після цього було чути лише крики та стогони сотень людей, які хапають холодне повітря під завалами бетонних стін. Замість 72-х квартир – тепер лише повітря і величезна порожнеча всередині у тих, кому вони слугували домом. Станом на 17 січня кількість жертв російського терору зросла до 41. Серед них – четверо дітей. Публікуємо історії тих, хто вижив, і тих, чиє життя забрала росія.

"ТІКАТИ НАМ БУЛО НІКУДИ", – АНАСТАСІЯ ШВЕЦЬ – ДІВЧИНА З ФОТО НА РУІНАХ ВЛАСНОГО ДОМУ

Коли російська ракета прилетіла у будинок 24-річної Насті, вона відпочивала у своєму ліжку. Батьки у цей час на кухні робили свічки для Збройних сил. Після вибуху дівчину враз накрило дверима. Вона отримала ушкодження голови, уламками обдерло ноги.

Насті вдалося вижити, а її батьки – загинули. Про це вона дізналася не одразу, адже ще ввечері 14 січня писала у соцмережах, що хтось бачив їх живими.

Квартира її сім'ї перетворилася на руїни – частини кухні, ванни, коридору і комірчини – немає. Усе зруйновано. Про це свідчить і фото, на якому Настя сидить посеред ванної кімнати, засипаної бетонними стінами. Тоді вона годину чекала рятувальників.

Чому вони з батьками не пішли в укриття? Тому що його поруч з будинком немає, каже Настя. Після того, як вони почули сигнал тривоги і попередження про можливу атаку рф, залишилися вдома.

"Ми прийшли додому, бачили, що була тривога, але тікати було нікуди. У наших будинках немає сховищ, найближче – це новобудова. Як ми знаємо, туди мало пускали, керуючись тим, що це елітна парковка. І нам до цього будинку ще треба було 10 хв, щоб добігти.

Ми не передчували біди. Батьки у кухні робили свічки для ЗСУ, а я була у кімнаті", – розповість за два дні після трагедії Настя в ефірі телеканалу "Київ".

Трагедія 14 січня – не єдина, яку дівчина пережила за останній час. У вересні вона втратила свого коханого – Владислава. Військовий із позивним "Фотік" захищав Україну на фронті.

"Я не жила, а існувала весь час, намагалась змиритися, що мого хороброго Влада, Фотіка для побратимів і Котика для мене більше немає...я відчувала, що він буде мене оберігати.

Я не маю слів, в мене немає емоцій, я нічого не відчуваю крім великої порожнечі всередині", – наголошує Настя.

"ВПІЗНАЛА БАТЬКА ЗА ПОСМІШКОЮ", – САБІНА ДОРОШ, ЧІЙ БАТЬКИ ДИВОМ ВИЖИЛИ

Мама і батько Сабіни Дорош також проживали у будинку, який став цілком рф. Того дня її мама хотіла зустрітися – запрошувала доньку у гості, щоб побачити тримісячну онуку. Утім, Сабіна запропонувала їй перенести зустріч.

"Мама хотіла з нами побачитися. Вона хотіла саме в той день. У неї, ймовірно, було якесь передчуття. Я її тоді заспокоїла. Як завжди", – розповідає "УП. Життя" Сабіна.

За її словами, під час тривоги у Дніпрі вони постійно писали одна одній, щоб переконатися, що усе добре. А коли лунали вибухи – зідзвонювалися. Того разу відсутність світла та розряджений телефон завадили це зробити. Останнє, що написала мама їй під час "тривоги" – "будь ласка, будьте обережні". Коли пролунав вибух, роздався дзвінок чоловікові. Але не від мами.

"Тоді хрещена позвонила моєму чоловікові і сказала, що у домівку батьків потрапила ракета. Я не повірила у це. Ми почали збиратися з дитиною, але чоловік сказав, що краще не ризикувати і не їхати туди з донькою. Я була в істеричі, не знала, що робити і куди бігти.

Чоловік поїхав туди сам. З його слів, після того, що там побачив, він уже не вірив, що мої батьки вижили", – згадує

жінка.

Сестра Сабіни, яка прибула до будинку раніше за чоловіка бачила, як мама з вікна намагалася покликати на допомогу. Потім її дістали рятувальники, забрала "швидка". Жінку доставили до лікарні. Про батька Сабіни на той момент нічого не було відомо.

"Потім, як мені сказали, його не одразу знайшли у квартирі, тому що мама була при тямі, а батько ні. Того вечора вони сіли вечеряти за стіл, були на кухні біля вікна. На жаль, нікуди не ховалися", – розповідає донька постраждалих.

Коли Сабіна приїхала до лікарні, залишивши немовля на друзів, її мама була у реанімації. Її зашивали обличчя, поки донька з чоловіком чекали звісток від лікарів. А за години дві-три до лікарні завезли чоловіка.

"Я не одразу зрозуміла, що це тато, тому що він увесь був у крові і з перемотаним обличчям. Я впізнала його за посмішкою. Потім дивлюсь, що і руки його. Він був при тямі, але втратив дуже багато крові та отримав сильне переохолодження. Тоді лікарі сказали, що невідомо, чи зможе він бачити. Його забрали у реанімацію", – розповідає Сабіна.

Нині стан Сабіниної мами лікарі оцінюють як середній, а батька – важкий. Його очі таки бачать, хоча на тілі не лишилося живого місця, каже Сабіна.

"Йому зробили переливання крові. Першу ніч він був під ШВЛ, бо не міг сам дихати. Лікарі не давали жодних вітших прогнозів. Хотіли подивитися, як він переживе ніч. На ранок почав сам дихати, але на ньому немає живого місця. Усе в ранах, але очі бачать. Я досі не розумію, як їм вдалося вижити", – говорить дівчина.

Наразі батьки Сабіни все ще перебувають у лікарні, її тато – у реанімації. Житла у них більше немає.

ТАТО У ПОЛОНІ, А ДОЛЯ МАМИ І СЕСТРИ – НЕВІДОМА. ІСТОРІЯ РОДИНИ З МАРІУПОЛЯ

"У нас все тихо наче, відпочивай", – це останні слова мами Русани Бабкіної, з якою вона говорила по телефону 14 січня 2 хвилини і 5 секунд.

У під'їзді будинку, замість якого зараз порожнина, жили мама, сестра та бабуся, розповіла Русана у Facebook. Вони переїхали у Дніпро з тимчасово окупованого Маріуполя.

Батько дівчини з першого дня повномасштабної війни захищав Україну у лавах маріупольської тероборони, а мама – в ЗСУ. Згодом вони боронили легендарний "Азовсталь", а 17 травня разом потрапили у полон. Маму Русани звільнили з полону 17 жовтня в рамках "жіночого обміну".

Сама Русана з бабусяю виїжджала з окупації наприкінці березня. Там зустрілася із сестрою, яка 5 березня виїхала з Харкова. росіяни знищили дім батька та бабусі Русани. Майже уся родина оселилася у Дніпрі. Тато – досі в полоні.

Того зловісного дня мама дівчини була вдома. Мала бути на службі в ЗСУ, але не пішла через ГРВІ.

"Вихідний день, субота, мама мала бути на службі в ЗСУ, але залишилась удома через ГРВІ, сестра наводила лад в черговій орендованій квартирі, бабуся на кухні шойно закінчила смажити чебуреки...", – пише дівчина.

Доля її рідних наразі невідома.

РАЗОМ ДРУЖИЛИ І РАЗОМ ЗАГИНУЛИ. ІСТОРІЯ СТОМАТОЛОГІНЬ ІРИНИ САЛАМАТЕНКО ТА ОЛЬГИ УСОВОЇ

Вони були найкращими подругами. Були мамами для своїх дітей і коханими дружинами для чоловіків. Працювали

стоматологинями.

14 січня 39-річна Ірина Саламатенко та 28-річна Ольга Усова опинилися не в тому місці і не у той час. Вони не жили у будинку, куди росіяни поцілили ракетою, а просто проходили поруч. Їх вбило ударною хвилею внаслідок вибуху. Про це "УП. Життя" розповіла подруга Ірини Аріна Акімова.

"Ми були друзями, дружили сім'ями. Її старший син та моя донька росли разом, мій чоловік вчився в одній школі з її чоловіком, ми дружили понад 15 років", – розповідає жінка.

Ірину вона згадує як добру, світлу людину, яка любила свою країну, сім'ю, друзів і роботу.

"Вона працювала хірургом-стоматологом, дуже багато робила для ЗСУ, була душею нашої компанії, частиною нашого життя", – додає Аріна.

Військовий Андрій Біляк розповів, що був пацієнтом Ольги. Згадує її як надзвичайно добру, розумну і щирю жінку, яка багато допомагала військовим.

"Не можу в це повірити... Біль і сльози. Дніпро. Волонтерка, високопрофесійна, яка теж була моїм лікарем після нашої ротації, вже на небі... Оля залишила після себе світлу пам'ять, а росія – це назавжди Мордор, який буде стерто з лица землі", – написав Біляк у Facebook.

Жінки після початку повномасштабного вторгнення росії надавали у Дніпрі стоматологічні послуги українським військовим.

В Ольги залишилися маленький син та чоловік.

Реквізити для допомоги родинам:

Усов Едуард
4731219648958563
Саламатенко Ігор
4441114445160235

"ПОЧУТА У ХВИЛИНИ ТИШІ". ІСТОРІЯ КАТЕРИНИ ЗЕЛЕНСЬКОЇ, ЯКА ВИЖИЛА ПІСЛЯ 20 ГОДИН ПІД ЗАВАЛАМИ

Порятунок 27-річної Катерини Зеленської з "того будинку" – справжнє диво, адже дівчина з дитинства має ваду слуху – вона не могла почути, коли рятувальники вводили "хвилини тиші" під час розбору завалів.

"Хвилини тиші" – це час під час розбору завалів, коли усе зупиняється. Навіть генератори у волонтерських палатках вимикають, аби рятувальними змогли почути голос людей, що могли вижити під завалами.

15 січня у МВС повідомили, що Катю почули вночі саме у ті хвилини, а через 10 годин змогли її дістати з-під завалів.

Загалом жінка провела під залишками квартири провела 20 годин, через що отримала переохолодження, розповіла знайома її родини Наталя Ткаченко.

Зараз постраждала знаходиться у лікарні, в реанімації. З нею батьки. Родина Каті, чоловік та маленький син Микита, загинули. За словами її сестри Аліни, малюку нещодавно випивився рік. Катерина та Олексій були разом понад 10 років.

Як розповіла Ткаченко, Катю рятувальникам допоміг знайти її двоюрідний брат Микола Івашина – він підказав, де її шукати, адже знав, де знаходилась квартира сестри.

Реквізити для допомоги Катерині:

4149 4991 4779 1758 (Кулак Оксана Іванівна, мама Катерини)
Збір на Монобанку
https://send.monobank.ua/jar/2sdRb3Tu2b

Історії життя та загибелі з будинку в Дніпрі...

Закінчення. Посаток на стор 3.

КОЖНЕ ЖИТТЯ ВАЖЛИВЕ

У момент, коли одні рятувальники діставали з-під завалів Катерину Зеленську, інші паралельно рятували найменших мешканців будинку.

Як розповів "УП. Життя" фотограф Євгеній Завгородній, ДСНСники намагалися врятувати kota, який сидів на парпеті зруйнованого будинку. Він зафіксував процес на камеру.

"З одного боку розбирали завали. У той час якраз рятували жінку. З іншого боку — рятували kota. Ці події відбувалися майже паралельно. Фотографи і туди дивилися, і туди", — розповідає Завгородній.

За словами Євгена, "рятувальну операцію" здійснювали двоє — пожежник і поліцейський. Внизу домашнього улюбленця намагалися "підстрахувати" його господарка. Утім, кіт випадково звалився з 7 поверху, коли його намагалися повернути у приміщення квартири.

Наразі достеменно невідомо, як почувається тварина, однак одразу після падіння, як видно на відео, кіт намагався втекти і від хазяйки, і від своїх рятувальників.

За словами Євгена, господарка чотирилапого в результаті забрала тварину і відвезла до ветеринарної клініки.

"МАМА ВИЖИЛА НА ШМАТОЧКУ КУХНІ", — ВІЙСЬКОВИЙ МАКСИМ ОМЕЛЬЯНЕНКО

Військовослужбовець Максим Омеляненко служив у Бахмуті. Коли дізнався, що у будинок, де живе мама, прилетіла російська ракета, терміново приїхав до Дніпра.

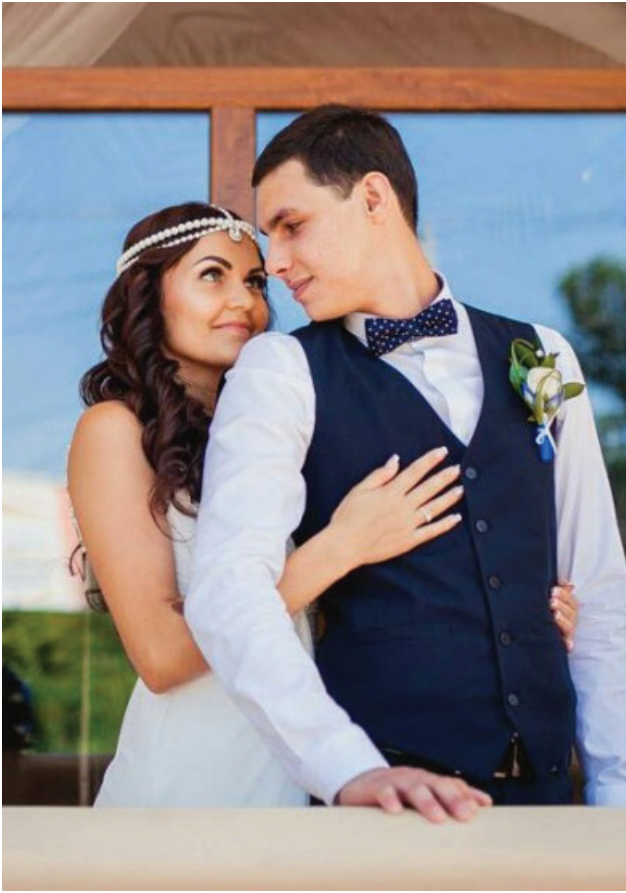
Жінка дивом вижила, але поранена. У соцмережі захисник опублікував світлина та відео його будинку, написавши:

"Доки я воюю на Донбасі, вирішили мій будинок знищити, поки там була мама, собака і кіт".

За словами Максима, його маму притиснуло плитою після вибуху та обвалу даху. Нині вона перебуває у лікарні.

"Через 4 години після вибуху, летючи з Бахмута до Дніпра, я дізнаюся, що, швидше за все, дивом мама вижила на шматочку кухні, єдиному цілому місці моєї квартири на 9 поверсі", — говорить військовий.

Зараз мама Максима потребує допомоги на нове житло.

"ПРИЇХАЛИ ПОБАЧИТИ БАТЬКІВ". СІМ'Я МАРИНИ ТА АНДРІЯ

Марина Фігурна та Андрій Осінський — подружжя. Вони не бачилися з рідними цілий рік через повномасштабну війну. Ввечері 13 січня нарешті приїхали з Одеси в гості до батьків у Дніпро, які проживали у "тому самому будинку".

14 січня у квартирі нині зруйнованого вшент під'їзду перебувала усі їхня родина з семи людей. Того дня ввечері близька подруга Марини Аріна Медведєва оприлюднила допис, у якому просила надати бодай якусь інформацію про родину подруги:

"Усі, хто близько мене знають, розуміють, що Марина мені ближче, ніж сестра. Ракета прилетіла в їхній під'їзд. Даних про них немає! У лікарнях їх також немає. У квартирі були усі родичі".

Ввечері 14 січня вона повідомила, що під завалами рятувальники знайшли маму Марини. Її відвезли до лікарні Мечникова. Жінка знаходиться у реанімації. Проте батько жінки, за інформацією Аріни, не вижив.

Станом на вечір 16 січня доля Марини, а також її чоловіка, брата Олександра, його дружини Яни та доньки Анни невідома.

15-РІЧНА МАРІЯ ЛЕБІДЬ

"Сьогодні найстрашніший день у моєму житті. Моя сім'я, моя улюблена сестричка Анічка, якій лише 15 років, Марина з Андрієм, які приїхали з Одеси, мої тітка з дядьком — Яна та Сашко, поїхали в гості до бабусі з дідусем на Перемогу. І ракета потрапила прямо в їхній будинок. Ми не знаємо жодної інформації. Було 7 людей, знайшли лише бабусю, вона зараз у реанімації. Дідусь загинув. Мені дуже боляче, я не зможу жити без них", — написала сестра Анни Фігурної Ксенія.

Марина, за даними у її Facebook, навчалася в Національній металургійній академії України. З Андрієм вони побралися у 2015 році.

15-РІЧНА МАРІЯ ЛЕБІДЬ

Серед чотирьох дітей, чиє життя забрала росія, і 15-річна Марія Лебідь. Того дня дівчинка перебувала вдома сама, розповідає знайома її мамі Євгенія Бондаренко. Мама Маші у цей час була на роботі.

"Вона була на роботі і не знала, що трапилось, донька була вдома. Перший побіг на місто події рідний брат Паша... але дому вже не було", — розповідає жінка.

За словами Євгенії, тато дівчинки помер пару років тому. Загалом у сім'ї троє дітей — у Маші також є сестричка Аліса.

"14. 01. 23 російська ракета вирвала мені серце. Моя Маруся, сестричка люба", красуня, ще зустрінемося, але вже не в цьому житті", — написала дівчинка у соцмережі після трагічної загибелі сестри.

Маша була юною танцівницею — займалася бальними танцями у місцевому спортивно-танцювальному клубі. Також дівчинка мала музичну освіту, захоплювалася вивченням англійської мови і мала хобі — домашнє квітництво. Про все це Маша колись написала у своїй візитці кандидата у президенти УР "Крила". Дівчинку тоді обрали президенткою.

ДІТИ ЗАЛИШИЛИСЯ СИРОТАМИ. У ДНІПРІ ЗАГИНУЛО ПОДРУЖЖЯ, ЯКЕ ПОЇХАЛО ВІД ОБСТРІЛІВ У НІКОПОЛІ

Ірина та Максим жили у Нікополі, який нещадно обстрілюють росіяни. Вони шукали більш мирного життя, тому пів року тому переїхали до Дніпра разом з двома дітьми. Однак "руський мір" наздогнав їх там. У будинку, що став домом.

Мама і тато 14-річної Кароліни та 9-річного Тимура загинули, перебуваючи у квартирі одного зі зруйнованих російською ракетою під'їздів, повідомила дружина брата загиблої Ірини.

Діти дивом вижили, адже на момент вибуху знаходилися на вулиці — чекали на батьків.

"Руський мір" прийшов до нас додому. Багато хто вже знає, багато хто — ні, але мовчати тут нереально — це найпекельніші 12 годин нашого життя...

Саме в цьому домі, в цьому злочасному під'їзді жила сестра мого Антона. Восьмий поверх. Сьогодні можна без проблем розгледіти колір шпалер у вітальні, адже ці фото облетіли чи не весь світ", — написала жінка.

Діти загиблих Ірини та Максима наразі перебувають у лікарні. У дівчинки — зламана нога, а у її братика — забій руки. Як розповіла Валерія "УП. Життя", наразі операція наразі не потрібна, але лікар постійно спостерігає за їхнім станом.

Наразі її племінникам потрібна допомога, адже квартири, де вони жили, більше немає.

Валерія з чоловіком відкрили збір на житло для Кароліни та Тимура. Охочі можуть зробити внесок за реквізитами: 5375411202647744 (Monobank).

Діана Кречетова, "Українська правда. Життя"